

DEMOKRASİ SİMSARLARI

Bilindiği üzere her sistemin samimisi vardır, sahtekârı vardır; inanarak kullanılanı vardır, maske olarak kullanılanı vardır.

Bir sistemin samimi olanı; O sistemin faydasına, insan haklarını koruyacağına inanır ve onu hayat felsefesi olarak kabul eder. Dolayısıyla kuruluş ve icraatını o sistem üzerine kurar ve ondan asla taviz vermez, hatta o hususta örnek olur.

Sahtekârı ise; Onun niyet ve maksadı, hedef ve gayesi başkadır. O sistemi bir maske olarak kullanır, maksadına ulaşmaya kadar onu istismar eder, ondan faydalanır. Kuruluş ve icraatı söylediklerini tutmaz, ikiyüzlülük yapar ve böylece o sistemi dejenere eder. Sistem artık o hale gelir ki, tutulacak tarafı kalmaz ve artık onun varlığından söz etmek mümkün değildir.

Bu duruma düşen sistemlerden biri de demokrasidir. Misal olarak onu alalım:

Mâlum olduğu üzere, günümüz dünyasında idare (yani devleti idare etme) şekilleri o kadar çoktur ki, belki saymakla bitiremezsiniz ve içinden çıkamazsınız. Fakat; bütün bunları iki noktada toplamak mümkündür: Halk idaresi, Hakk idaresi!

Birincisi kaynağını halktan, yani milletten alır ve halk iradesine dayanır. İkincisi de kaynağını Allah'tan alır ve Allah iradesine dayanır.

Demokrasi birinci kategoriye girer. Zira demokraside, teoride kaynağını halktan alan, halk iradesinin ekseriyetine dayanan bir sistemdir. Ancak batıl bir sistemdir. Bu tasnif ve izahtan her halde demokrasinin ne demek olduğu anlaşılmıştır.

Günümüz dünyasında demokrasi sistemini seçmiş olan devletlerin sayısı çoktur. Türkiye de bunlardan biridir. Fakat, yukarıda belirtildiği gibi demokrasinin samimi olanları vardır, sahtekâr olanları vardır. İşte Türkiye de bu ikinci tasnifte yer alan devletlerden biridir. Cumhuriyet tarihi boyunca Türkiye'yi idare edenlerde samimiyet ve iyi niyet aramak mümkün değildir. Zira Türkiye'de idare ve idare zihniyeti, din yönünden, İslam yönünden sahtekâr ve münafık olduğu gibi, demokrasi yönünden de sahtekâr ve ikiyüzlüdür. Kemalizm zihniyeti, her şeyi dejenere ettiği gibi, demokrasiyi de dejenere etmiştir.

Gayet rahatlıkla ve tam bir cesaretle söyleyebiliriz ki, Türkiye'deki rejim, kelimenin tam manasıyla diktatörlüktür ve dikta bir rejimdir. Her şeyden önce,

müsbet manada hürriyet diye bir şey yoktur. Muhtelif yazı ve konuşmalarımızda da ifade ettiğimiz gibi, Türkiye idaresinde İslam dini söz sahibi değildir, hükümet ve mahkemeler söz sahibi değildir, basın ve yayın söz sahibi değildir, siyasî partiler söz sahibi değildir, millet de söz sahibi değildir. Ve bunların hiç biri iktidar değildir, hiç birinde hürriyet yoktur. Hepsi birer maskedir ve birer görüntüden ibarettir. Demokrasi ve ona bağlı laik düzen de söz sahibi değildir. Bunlar da birer maskedir ve kemalizm zihniyetinin maskeleri olarak kullanılmaktadırlar.

Türkiye'de tek bir iktidar:

Evet; Türkiye'de tek bir iktidar ve tek bir söz sahibi vardır. O da kemalizmdir, kemalizm cereyanıdır. Türkiye'de her şey bu cereyana ve bu zihniyete göre kurulur, tatbikat ve icraatını buna göre yapar ve yapmak mecburiyetindedir.

Kemalizm nedir? Kemalizm ne bir felsefe, ne bir doktrin ve ne de herhangi bir sistemdir.

Kemalizm demek; Mustafa Kemal'in kendisinin putlaştırılması, sözlerinin her şeye yön verir hale getirilmesi demektir. (Bunun delil ve misallerini, çeşitli toplantılarda yaptığımız konuşmalarda ve yazılarda uzun uzun anlattık!)

Türkiye'de anayasalar, siyasî partiler, hükümet ve mahkemeler, basın ve yayın, eğitim ve öğretim, hatta dine verilen hak ve imkân hep kemalizme göredir ve kemalizme göre monte edilir. Bundan dolayıdır ki, Türkiye'de din hürriyeti yoktur, fikir hürriyeti yoktur, yazı yazma hürriyeti yoktur, kıyafet hürriyeti yoktur... Kemalizm; bir felsefe ve bir sistem olmadığı gibi, ilmî bir vasfı, akla mantığa uyan bir tarafı da yoktur. Bu sebeptendir ki, 60 senedir bir türlü yerine oturamamıştır. Bütün çabalara rağmen, ne millete mal olmuş ne de gençlik tarafından benimsenmiştir. Taraftarları sadece yüksek rütbeli bazı askerlerle, bir takım katmerleşmiş kişilerdir. Bu cereyan, bugüne kadar gelebilmiş ise, silahların gölgesinde ve baskı rejimine dayanarak gelmiştir. Bundan sonra da yaşayamayacaktır. Kur'an tâbiriyle, bir örümcek ağıdır. Yıkılmanın eşiğine gelmiştir ve yıkılacaktır. Hem de irtica yaygaralarıyla, bu cereyanı biraz daha yaşatabilir miyiz diye çırpınanların üzerine yıkılacaktır.

Artık, kemalizmi ne silahlar kurtaracak ne de bugünkü Diyanet'in başına çöreklenen zihniyet!

Diyanet'in başına musallat olan bu zihniyet de yıkılacaktır. Din görevlilerindeki iman cevheri şahlanacak, bir volkan gibi, patlayıverip tozu dumana katacak ve kemalizme payanda olan başlarındaki bu bel'amları kaldırıp atacaktır. Biz buna inanıyoruz. Çünkü o teşkilat mensuplarında iman cevheri vardır. Ve o cevherdir ki, Türkiye Din Görevlileri Federasyonu seçiminin her seferinde Tayyar zihniyetini hezimetle uğratmıştır. Hele hele federasyon mesullerinin, son genel kurul toplantısında; Tayyar'ın, faizi mübah görme yolunda yapmış olduğu konuşmayı, protesto eder mahiyette yaptıkları neşriyat da bunun açık delillerinden biridir.

Tayyar zihniyetinin, mutlaka yıkılacağına delillerinden biri de, örümcek ağı mesabesinde bulunan kemalizme sırtını dayamış olmasıdır. Artık onu da Diyanet Vakfı'nın paralarıyla etrafına topladığı paralı askerleri de kurtaramıyacaktır. Çünkü, din görevlileri ve hoca efendiler nezdinde bu şebekenin maskesi düşmüş ve hakiki çehrelerinin ne olduğu gün ışığına çıkmıştır.

Esasen teşkilat mensupları, hoca efendiler, müslüman bir milletin evladları ve mihmandarlarıdır. Ama, millet istiklâl mücadelesinin sahte kahramanları tarafından oyuna getirildiği gibi, mihmandarları da Tayyar zihniyetinin oyununa getirilmiş de, kemalizmi koruyacaklarına dair imza verip yemin etmişlerdir. Ama, bunlar aslında satılmış değillerdir. Ve artık oyuna geldiklerinin farkına varmışlardır, nedamet duyup tevbe ve istiğfar etmenin yoluna girmişlerdir ve gireceklerdir. Çünkü, onlardaki iman cevherine yakışan da budur. Ve çünkü, onlar Allah'a kul, Peygamber'e ümmet olmanın şerefine idraki mevkiindedirler ve onlar, kürsü ve minberlerden **"Allah'tan ancak ulema korkar!"** mealindeki ayet-i kerime'yi okuyan ve okutan insanlardır ve nihayet, asırlarca İslam'a hizmet etmiş, İslam'ın bayrağını taşımış, adaletin ve cesaretin örneğini vermiş bir milletin evlatlarıdır.

Bu kadar vasfa ve şerefli bir maziye sahip olan bu kuruluş mensuplarının Tayyar zihniyetine ve dolayısıyla kemalizm putuna âlet olacaklarına veya âlet olmada devam edeceklerine ihtimal vermek doğru değildir.

Keza o iman cevherine, o vasfa ve o şerefli maziye sahip olan bu teşkilat mensupları, bilir ve inanır ki, kişi dünyada kimi sever, kiminle haşr-ü neşr olur ve kimden yana olursa ahirette de onun arkasına takılacak, onunla haşr-ü neşr olup, onunla çağırılacaktır ve hakkında verilecek hüküm de ona göre olacaktır. İsrâ Suresi'nin 71. ayeti bunu nâtiktr. Meal şu:

"(Hatırla) ol günü ki, biz insanlardan her birini

tabi olduğu imamiyle (önderiyle) çağıracağız!.."

İşte, Hoca Efendi bunu bildiği ve buna inandığı için, kendisini dünyada rezil, ahirette zelil ve perişan edecek kişilere yardımcı olmaz ve olamaz; onları sevmez ve sevemez. Ondaki iman cevheri buna müsaade etmez!

Bakınız Rabb'imiz Hud Suresi'nin 113. ayetinde ne buyuruyor:

**"Sakın zulmedenlere en ufak meyille meyletme-
yin, sonra size ateş çarpar!"** Hiç bir hoca efendi dehşet saçan bu ayet karşısında zalimlere yardımcı olamaz veya yardım etmede devam edemez!..

Ve yine Ahzab Suresi'nin 66, 67 ve 68. ayetlerinin, **"Yüzleri ateşte (pişirilip) çevrildiği gün derler ki: Eyvah bize! Keşke Allah'a itaat etseydik, Peygamber'e itaat etseydik. Ve derler ki: Rabb'imiz! Biz efendilerimize ve büyüklerimize uyduk da bizi yoldan sapıttırdılar. Rabb'imiz! Onlara azaptan iki kat ver ve onlara büyük bir lânet eyle!"** şeklinde tecelli eden ve dehşet saçan manzaraları karşısında pişmanlığın da, suçu başkasına atmanın da fayda vermeyip korkunç akibete sürüklenmelerine ve nihayet arkalarına takıldıkları kişilerle birlikte cehennemi boylamalarına kendilerindeki iman cevheri müsaade etmeyecektir.

Ve netice:

Hoca Efendiler; Tayyar zihniyetinin oyununa geldiklerinin farkına varmakta gecikmeyeceklerdir. Zaten bir kısmı çoktan farkına varmıştır. Henüz farkına varmayanlar da bu ve buna benzer tebliğ mahiyetindeki yazılar, İnyet-i Hakk'la farkına varmalarına vesile olacaktır. Allah'tan dua ve niyazımız odur ki, hocasına, hacısına ve bütün millete basiret ihsan eylesin de, demokrasi simsarlarının ve diğer bütün batıl sistemlerin maşası olan bel'amları ve bunların zihniyetlerini en kısa zamanda tanıyıp onları başlarından atsınlar ve onların tahakküm ve tasallutlarından kurtulsunlar.

**Tebliğ ve dua bizden, tevfik ve kabul
Rabb'imizdendir!..**

**Cemaleddin Hocaoglu (Kaplan) -Rh.a.-
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn**

Tebliğ Gazetesi, 3 R. Evvel 1406 (15 Kasım 1985)

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6